

УКРАЇНА
ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛАСТЬ
НЕВИЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА УЖГОРОДСЬКОГО РАЙОНУ

вул. Садова, 128, с. Невицьке, Ужгородський район, Закарпатська область, 89410, тел./факс: 731-644,
e-mail: nevickaselrada@meta.ua

11.12.19 № 1094/02-08

На № _____ від _____

*Начальнiku Ужгородського
управління ГУ ДПС у
Закарпатській області
В.Пацкану*

У відповідь на Ваш лист повідомляємо наступне:

- нове рішення щодо поновлення нормативно-грошової оцінки сільською радою було прийняте 7.02.2019 року. На теперішній час діє стара нормативно-грошова оцінка, термін якої закінчується у травні 2020 року (додається).
- на території сільської ради діє один договір оренди земельної ділянки, заключений з ГО “ Агенство сприяння сталому розвитку карпатського регіону “ФОРЗА” (додається).
- юридичні та фізичні особи, які використовують земельні ділянки без правовстановлюючих документів, а також платники податку, що використовують земельні ділянки не за цільовим призначенням на території сільської ради відсутні.
- перелік юридичних та фізичних осіб — власників земельних ділянок на території Невицької сільської ради знаходиться на електронних носіях.
- сільською радою приймалося рішення про надання пільг по сплаті земельного податку (додається).
- надаємо копію прийнятого рішення сільської ради про встановлення місцевих податків і зборів на 2020 рік

В.о.сільського голови

Н.Лабецька

18

К
ГУ ДПС У ЗАКАРПАТСЬКІЙ ОБЛАСТІ
468/9/55-04 від 13.12.2019 10:21:50

УКРАЇНА

НЕВИЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА УЖГОРОДСЬКОГО РАЙОНУ ЗАКАРПАТСЬКОЇ ОБЛАСТІ друге засідання двадцять сьомої сесії VII скликання

РІШЕНИЯ

від 23 червня 2019 року
с. Невицьке

Про встановлення місцевих податків і зборів на 2020 рік

Керуючись пунктом 24 частини першої статті 26 та частиною I статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», відповідно до статей 7, 10, 12, 2166, 268, 284 Податкового кодексу України (із змінами та доповненнями), керуючись Законом України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перевідгуку ставок окремих податків і зборів», сільська рада вирішила:

1. Встановити на території Невицької сільської ради на 2020 рік наступні податки і збори:

1.1 Місцеві податки:

1.1.1 Податок на майно:

1.1.1.1 Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

1.1.1.2 Плата за землю згідно положення, що додається (додаток № 2);

1.1.1.3 Транспортний податок згідно положення, що додається (додаток № 3);

1.1.1.4 Єдиний податок згідно положення, що додається (додаток № 4).

1.2. Місцеві збори:

1.2.1 Збір за місця для паркування транспортних засобів згідно положення, що додається (додаток № 5);

1.2.2 Туристичний збір згідно положення, що додається (додаток № 6).

2. Встановити ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки:

- 2.1. для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних
 - 0,1 відсоток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на
 іння податкового (звітного) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;
- 2.2 для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності юридичних
 - 0,2 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на
 іння податкового (звітного) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;
- 2.3 для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних
 , ставка податку становить 0,1 відсоток розміру мінімальної заробітної
 и, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за 1 кв. метр
 оподаткування;
- 2.4 для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності
 дичних осіб, ставка податку становить 0,5 відсотка розміру мінімальної
 бітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року,
 кв. метр бази оподаткування.

Встановити, що база оподаткування об'єктів житлової нерухомості
 шується:

- для квартир, незалежно від їх кількості – на 70 кв. метрів;
- для житлового будинку/будинків, незалежно від їх кількості – на
 кв. метрів;
- для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток
 зі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та
 ювого будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 310 кв. метрів.

3. Встановити ставки податку плати за земельні ділянки:

3.1. нормативну грошову оцінку яких проведено, у відсотках від їх нормативної
 ової оцінки в таких розмірах:

- для земель житлової забудови - 0,1%;
- для ріллі та сіножаті - 0,3%;
- для багаторічних насаджень - 3%;
- для пасовищ - 0,3%;
- для земель громадської забудови - 1%;
- для земель промисловості, транспорту, зв'язку, енергетики, та іншого
 начення – 3%;

3.2. за земельні ділянки, розташовані за межами населеного пункту, грошову
 у яких не проведено – 5% від нормативної грошової оцінки площи ріллі по
 :ти.

4. Встановити ставку транспортного податку в розмірі 25000 гривень на
 дарний рік за легковий автомобіль з року випуску якого минуло не більше
 років та середньоринкова вартість якого становить понад 375 розмірів

Д.Л.

чої заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового року.

Встановити ставки єдиного податку для фізичних осіб-підприємців, які уть господарську діяльність з розрахунку за календарний місяць:

Для І групи платників єдиного податку – 10 відсотків розміру зного мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня цього (звітного) року.

Для ІІ групи платників єдиного податку -10 відсотків розміру мінімальної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Для ІІІ групи платників єдиного податку:

відсотка доходу у разі сплати податку на додану вартість згідно зим кодексом України;

відсотків доходу у разі включення податку на додану вартість до складу додатку.

Встановити ставку туристичного збору у відсотковому відношенні ру мінімальної заробітної плати встановленої законом на перше січня (податкового) року, для однієї особи за одну добу тимчасового ня особи у місцях проживання (ночівлі): для внутрішнього туризму – 0,5%; для в'їзного туризму – 3 відсотки.

Встановити ставку збору за кожний день провадження діяльності із ння паркування транспортних засобів у гривнях за 1 кв.м. метр площи ділянки, відведеній для організації та провадження такої діяльності у 0,75 % розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 податкового (звітного) року.

вердити наступні положення:

ложення про оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від ділянки згідно додатка №1.

ложення про оподаткування платою за землю згідно додатка № 2.

ложення про транспортний податок згідно додатка №3.

ложення про єдиний податок (ст. 291 – 295 ПКУ) згідно додатка № 4.

ложення про збір за місця для паркування транспортних засобів (ПКУ) згідно додатка № 5.

ложення про туристичний збір (ст. 268 ПКУ) згідно додатка № 6

прилюднити дане рішення на офіційному веб-сайті Невицької сільської

ішення набирає чинності з 01 січня 2020 року.

Контроль за виконанням рішення покласти на постійну комісію з питань та головного бухгалтера сільської ради.

й голова

М.М. Лаба

Додаток № 1

**Положення
про оподаткування податком на нерухоме майно,
відмінне від земельної ділянки**

Ілатники податку

Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі денти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової мості.

1.1.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів її та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній власності кількох осіб:

якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у їй частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих належну їй частку;

якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у їй сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, ком податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, че не встановлено судом;

якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у їй сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, ком податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

Об'єкт оподаткування визначено пунктом 266.2 статті 266 Податкового дексу України.

Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової мості, в тому числі його частка.

У оподаткування визначено пунктом 266.3 статті 266 Податкового дексу України.

до оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

за оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється зглоючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безплатно надаються органами державної реєстрації а нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів іка податків, зокрема документів на право власності.

за оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється з особами самостійно виходячи із загальної площини кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

вки податку визначаються у відповідності до п. 266.5 ст 266 ПКУ

sl 4

1. Ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за земельної, сільської, селищної ради залежно від місця розташування об'єкта та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує ставки розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

База оподаткування ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної

1. Для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб - 0,1 відсоток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;

2. Для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності юридичних осіб - 0,2 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;

3. Для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб, ставка податку становить 0,1 відсоток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;

4. Для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності юридичних осіб, ставка податку становить 0,5 відсоток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

Зазначити, що база оподаткування об'єктів житлової нерухомості зменшується:

для кварти, незалежно від їх кількості – на 70 кв.метрів;

для житлового будинку/будинків, незалежно від їх кількості – на 240 кв.метрів;

для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (за зразком одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 310 кв.метрів.

Пільги зі сплати податку:

Перелік пільг та особливості їх застосування визначено пунктом 266.4 статті 266 Податкового кодексу України;

База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи – платника податку, зменшується:

для квартири/квартир незалежно від їх кількості – на 70 кв. метрів;

Sl 5

б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 240 кв. метрів;

в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток у разі одночасного перебування у власності платника податку (квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - за 310 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

5.1.2. Сільські ради встановлюють пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, громадських об'єднань, благодійних організацій, релігійних організацій України, статути яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, для фізичних осіб визначаються залежно від їх майнового стану та рівня доходів.

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів нежитлової нерухомості, встановлюються залежно від майна, яке є об'єктом оподаткування.

Органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передує звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості рішення щодо ставок та наданих пільг юридичним та/або фізичним особам зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за формулою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

5.1.3. Пільги з податку, передбачені п.5.1.1 та 5.1.2 для фізичних осіб не застосовуються до:

об'єкта/об'єктів оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподатковуваної площини, встановленої пунктом 5.1.1;

об'єкта/об'єктів оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

5.2 перелік об'єктів нерухомості, які не підлягають оподаткуванню податком, визначено підпунктом 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Податкового кодексу України.

5.2.1. Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю фінансируються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

Re

- б) будівлі дитячих будинків сімейного типу;
- в) гуртожитки;
- г) житлова нерухомість непридатна для проживання, у тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської ради.
- д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх сесла, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які живуться одинокими матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;
- е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в цих архітектурних формах та на ринках;
- ж) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;
- з) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначенні використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;
- и) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств;
- к) об'єкти нерухомості, що перебувають у власності релігійних організацій, статути (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, та використовуються виключно для забезпечення їхньої релігійної діяльності, включаючи ті, в яких здійснюють діяльність засновані релігійними організаціями добродійні заклади (притулки, інтернати, монастирі тощо), крім об'єктів нерухомості, в яких здійснюється виробнича чи інша господарська діяльність;
- л) будівлі дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів незалежно від форм власності та джерел фінансування, що використовуються для надання освітніх послуг;
- м) об'єкти нежитлової нерухомості державних та комунальних дитячих закладів оздоровлення та відпочинку дітей, а також дитячих санаторно-курортних закладів та закладів оздоровлення і відпочинку дітей, які функціонують на балансі підприємств, установ та організацій, які є неприбутковими і внесені контролюючим органом до Реєстру неприбуткових установ та організацій.
- н) об'єкти нежитлової нерухомості центрів фізичного здоров'я населення, спортивних з розвитку фізичної культури і спорту інвалідів, дитячо-юнацьких спортивних шкіл, а також дитячо-юнацьких спортивних шкіл і спортивних засобів всеукраїнських фізкультурно-спортивних товариств, їх місцевих відділків та відокремлених підрозділів, що є неприбутковими та включені до Реєстру неприбуткових установ та організацій.
- о) об'єкти житлової нерухомості, які належать багатодітним або великим сім'ям, у яких виховується п'ять та більше дітей

Порядок обчислення податку визначено підпунктами 266.7 та 266.7.3 пункту 266.7 Податкового кодексу України.

Sl 7

5.1 Порядок обчислення суми податку

5.1.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:
а) за наявності у власності платника податку об'єкта житлової нерухомості у такому порядку:
а) а) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до п. 5.1.1 та відповідної ставки податку;

а) а) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до п. 5.1.1 в) та відповідної ставки податку;

а) а) за наявності у власності платника податку об'єкта (об'єктів) житлової нерухомості, у тому числі його частки, що перебуває у власності фізичної чи юридичної особи - платника податку, загальна площа якого перевищує 300 квадратних метрів (для квартири) та/або 500 квадратних метрів (для будинку), сума податку, розрахована відповідно до підпунктів "а"- "г" цього пункту, збільшується на 25000 гривень на рік за кожен такий об'єкт зої нерухомості (його частку).

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

5.1.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) з 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (періодом).

5.2. Податковий період для податку визначено пунктом 266.6 статті 266 Кодексу податкового кодексу України.

5.3. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

Невицький сільський голова

Положення про оподаткування платою за землю

Платники плати за землю:

Платниками земельного податку є: (ст.269 ПКУ)

власники земельних ділянок, земельних часток (пайв);

землекористувачі.

1. Платником орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності є орендар земельної ділянки.(п.288.2 ст.288 ПКУ)

Об'єкти оподаткування:

2.1. Об'єктами оподаткування земельним податком є: (ст.270 ПКУ)

2.1.1 земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;

2.1.2 земельні частки (пай), які перебувають у власності.

2.5. Об'єктом оподаткування орендною платою є земельна ділянка, надана в оренду (п.288.3.ст.288 КПУ)

3. База оподаткування:

3.1. Базою оподаткування є:

3.1.1. нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням іншінта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого розпорядком;

3.1.2. площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

Рішення ради щодо нормативної грошової оцінки земельних ділянок, розштованих у межах населених пунктів, офіційно оприлюднюються в часі місцевого самоврядування до 15 липня року, що передує наступному періоду, в якому планується застосування нормативної грошової оцінки земель або змін (плановий період). В іншому разі норми попередніх рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом. (ст. 271 ПКУ)

3. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.(п.288.4 статті 288 ПКУ).

Ставки/розмір:

Встановити ставки податку плати за земельні ділянки:

нормативну грошову оцінку яких проведено, у відсотках від її нормативної грошової оцінки в таких розмірах:

1. земель житлової забудови - 0,1%;

2. земель ріллі та сіножаті - 0,3%;

3. багаторічних насаджень - 3%;

4. пасовищ - 0,3%;

1.1.1. земель громадської забудови - 1%;
1.1.2. земель промисловості, транспорту, звязку, енергетики, та іншого
використання - 3%;
1.1.3. за земельні ділянки, розташовані за межами населеного пункту, грошову
цінність яких не проведено - 5% від нормативної грошової оцінки площини по області.

1.2. Від сплати орендної плати п. 288.5 ст. 288 ПКУ.

1.3. Від сплати орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума

може бути меншою розміру земельного податку, встановленого для
даної категорії земельних ділянок на відповідній території;
може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки;
може перевищувати граничний розмір орендної плати, встановлений у
п. 4.2.2, у разі визначення орендаря на конкурентних засадах.

2. Від сплати земельного податку:

2.1. для фізичних осіб (ст.281 ПКУ)

2.2. від сплати податку звільняються:

- 2.1. інваліди першої і другої групи;
- 2.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
- 2.3. пенсіонери (за віком);
- 2.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України
"Статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";
- 2.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок
більської катастрофи.

2.6. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для
даної категорії фізичних осіб пунктом 5.1.1-5.1.5, поширюється на одну
земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

5.1.6.1. для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не
більше як 2 гектари;

5.1.6.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку,
адміністративних будівель і споруд (присадибна ділянка): у селі - не більш як
0,16 гектара

5.1.6.3. для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10
га;

5.1.6.4. для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01
га;

5.1.6.5. для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.

5.1.6.7. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку
чвертої групи власники земельних ділянок, земельні частки (пай) та
власники земельних ділянок, які використовуються за умови передачі земельних ділянок
в оренду платнику єдиного податку чвертої групи.

5.1.8 Якщо фізична особа, визначена у пункті 5.1.1-5.1.5, має у власності декілька земельних ділянок одного виду використання, то така особа з 1 травня поточного року подає письмову заяву у довільній формі до відповідного органу за місцем знаходження земельної ділянки про змінне обрання/зміну земельної ділянки для застосування пільги.

Пільга починає застосовуватися до обраної земельної ділянки з базового періоду (звітного) періоду, у якому подано таку заяву.

3. Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб (ст. 282 ПКУ); 3.1. Сплати податку звільняються:

5.2.1 дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від власності і джерел фінансування, заклади культури, науки (крім земельних та державних дендрологічних парків), освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю фінансиються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

5.2.2 центри фізичного здоров'я населення, центри з розвитку фізичної культури і спорту інвалідів, дитячо-юнацькі спортивні школи, дитячо-юнацькі спортивні школи і спортивні споруди всеукраїнських фізкультурно-спортивних товариств, їх місцевих осередків та відокремлених підрозділів, неприбутковими та включені до Реєстру неприбуткових установ та організацій, за земельні ділянки, на яких розміщені їх спортивні споруди. У випадку виключення таких установ та організацій з Реєстру неприбуткових установ та організацій, декларація подається платником податку протягом 30 календарних днів з дня виключення, а податок сплачується починаючи з наступного за місяцем, в якому відбулося виключення з Реєстру неприбуткових установ та організацій.

4. Перелік пільг для фізичних та юридичних осіб, наданих у межах терміну пункту 284.1 статті 284 Податкового кодексу України,

4.1. Органи місцевого самоврядування встановлюють ставки плати за землю та земельного податку, що сплачується на відповідній території.

4.1.1 Органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передує звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки зміни щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку фізичним та/або фізичним особам за формулою, затвердженою Кабінетом Міністрів

4.2. Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця наступного року, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

4.3. перелік земельних ділянок, які не підлягають оподаткуванню земельним податком (ст. 283 ПКУ);

4.4. сплачується податок за:

4.4.1 землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій орендації або у стадії сільськогосподарського освоєння; ПАКЕТІВ

5.4.2. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, облагородженим озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними перепадами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами та іншими спорудами, встановленими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та іншими конструкціями, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, але на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

4) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і засоби очищення, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, насадження, шумові екрани, очисні споруди;

5) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, склади для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для обслуговування великовагітного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких відсотків акцій (часток, паяв) належить державі;

6) земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими сільськими підприємцями та ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв.

7) земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових споруд, будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статути (положення) яких зареєстровано у відповідному законом порядку.

Пільговий податок та особливості застосування пільг (п. 284.2 – 284.3 ст. 284 ПКУ).
Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він сплачується від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

Актуальним правилом є тимчасове користування земельними ділянками, що відносяться в оренду земельні ділянки, окрім будівлі, споруди або їх частини, якщо за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової норми.

Дані норми не поширюються на бюджетні установи у разі надання ними тимчасового користування будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам та іншим установам, незалежно від форм власності і джерел фінансування.

• Порядок обчислення:

Порядок обчислення плати за землю визначено ст. 286 ПКУ

Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

2 Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, у сфері будівництва щомісяця, але не пізніше 10 днів наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, яка слугує для обчислення і справляння плати за землю

3 Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого наступного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік обчислення, встановленою у порядку, передбаченому статтею 40 ПКУ, з вказаною річною суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі змінення нової нормативної грошової оцінки землі.

4 Нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом десяти днів місяця, що настає за звітним.

5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться земельними органами (за місцем знаходження земельної ділянки), які надають (вручають) платникам за місцем його реєстрації до 1 липня наступного року.

6. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем знаходження земельної ділянки для отримання звірки даних щодо:

1) площи земельної ділянки, що перебуває у власності та/або землевласників платника податку;

2) права на користування пільгою із сплати податку;

3) ставки податку;

4) обчисленої суми податку.

7. У виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та підтвердженими платником податку на підставі оригіналів земельних документів, зокрема документів на право власності, земельної пільгою, контролюючий орган за місцем знаходження земельної ділянки проводить протягом десяти робочих днів перевірку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Впередне податкове повідомлення-рішення вважається скасованим.

6.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

- 1) у рівних частинах - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;
- 2) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;
- 3) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільному вистуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площи будівлі, що знаходиться в їх спільному вистуванні, з урахуванням прибудинкової території.

Порядок обчислення орендної плати визначено пунктом 288.7 статті 288 Податкового кодексу України;

Податковий період для плати за землю визначено статтею 285 Податкового кодексу України.

1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

Срок та порядок сплати плати за землю визначено статтею 287 Податкового кодексу України.

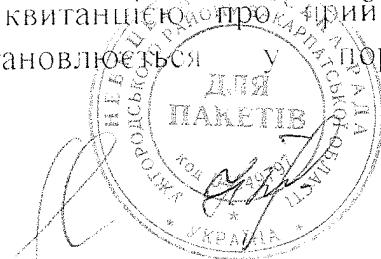
Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня винесення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі в праві власності або користуванні у поточному році.

Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться контролюючими органами за місцем знаходження земельної ділянки широку до 1 травня.

Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня надання податкового повідомлення-рішення.

Фізичними особами у сільській місцевості земельний податок може сплачуватися через каси сільських (селищних) рад або рад об'єднаних сільських громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, за квитанцією про приймання земельних платежів. Форма квитанції встановлюється у порядку, встановленому статтею 46 цього Кодексу.

Строк та порядок подання звітності з плати за землю визначені пунктами 286.2 – 286.4 статті 286 Податкового кодексу України.

1. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно виснюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцем знаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік у формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При цьому першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі збереження нової нормативної грошової оцінки землі.

2. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

3. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами купівлі-продажі землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

Іванський сільський голова

М.М.Лаба

Положення про транспортний податок (ст. 267 ПКУ)

Платники транспортного податку

Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до п.2.1 є об'єктами оподаткування.

Об'єкт оподаткування

Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких відстань не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких перевищує понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня податкового (звітного) року.

Вартість визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного, соціального та іншого розвитку і торгівлі, заметодикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України, станом на 1 січня податкового (звітного) року виходячи з даними за підсумками року випуску, об'єму циліндрів двигуна, типу пального;

до 1 лютого податкового (звітного) року центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного, соціального розвитку і торгівлі, на своєму офіційному веб-сайті, розміщується перелік легкових автомобілів, з року випуску яких відстань не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких перевищує понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня податкового (звітного) року, який повинен містити такі характеристики цих автомобілів: марка, модель, рік випуску, об'єм циліндрів двигуна, тип пального.

База оподаткування

Базою оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до п.2.1 пункту .

Ставка податку

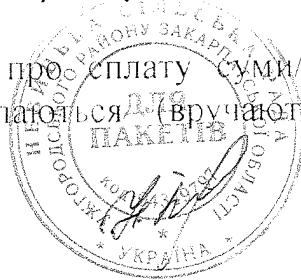
Застосовується з розрахунку на календарний рік у розмірі 25 000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до п.2.1 .

Звітковий період

Звітений податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

Метод обчислення та сплати податку

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника.

Звіткове податкові повідомлення-рішення про сплату сум/сум з відповідні платіжні реквізити надсилається (вруччається)

платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 січня року базового податкового (звітного) періоду (року).

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому він набув право власності на таїй об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про переход прав власності.

3. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають в контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування звітність за встановленою формою,

4. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітного року податок обчислюється переднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, від якого він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а новим власником - починаючи з місяця, в якому він набув право власності на цей об'єкт.

5. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

6. У разі спливу п'ятирічного віку легкового автомобіля протягом звітного року податок сплачується за період з 1 січня цього року до початку наступного за місяцем, в якому вік такого автомобіля досяг (досягне) п'ятирічок.

Юридичні особи - платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем своєї реєстрації для проведення перевірки даних щодо:

1) об'єктів оподаткування, що перебувають у власності платника податку; 2) розміру ставки податку; 3) перерахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними підтвердженими платником податку на підставі оригіналів повідомлень та інших документів (зокрема документів, що підтверджують право власності на об'єкт оподаткування, переход прав власності на об'єкт оподаткування), контролюючий орган за місцем реєстрації платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкліканим).

1. Порядок сплати податку

Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і сплачується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного закону України.

2. Строки сплати податку

Транспортний податок сплачується:

1) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа кварталу, що наступає за звітним кварталом, які відображаються в річній фінансової декларації.

Горинський сільський голова

М.М.Лаба

ПОЛОЖЕННЯ про єдиний податок (ст. 291 – 295 ПКУ)

Розділ I. Платники податку (ст. 291 ПКУ)

Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:

Перша група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю інших осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з магазинів або сільських місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з обсягом доходу від побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300000 гривень;

Друга група - фізичні особи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року вони відповідають сукупності таких критеріїв:

використовують працю найманіх осіб або кількість осіб, які перебувають у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;

доходу не перевищує 1500000 гривень.

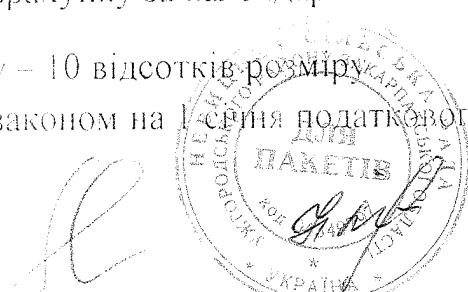
Третя група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю інших осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 5000000 гривень;

Четверта група - сільськогосподарські товаровиробники, у яких частка сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (законом передбачений) рік дорівнює або перевищує 75 відсотків обсягу вироблення та обмеження щодо перебування платників у групах встановлюються Податковим Кодексом України.

Розділ II. Об'єкт та ставки єдиного податку (ст. 293 ПКУ)

Встановити ставки єдиного податку для фізичних осіб- підприємців, які провадять господарську діяльність з розрахунку за календарний місяць:

1. Для 1 групи платників єдиного податку – 10 відсотків розміру податкового мінімуму, встановленого законом на 1 січня податкового року.

3. Для II групи платників єдиного податку - 10 відсотків розміру мінімальної
зобов'язаної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного)

4. Для III групи платників єдиного податку:

- відсотка доходу у разі сплати податку на додану вартість згідно з
податковим кодексом;

- 5 відсотків доходу у разі включення податку на додану вартість до складу
звітного податку.

Розділ III. Податковий (звітний) період (ст. 294 ПКУ)

Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку першої,
другої та четвертої груп є календарний рік.

Податковий (звітний) період починається з першого числа первого
місяця податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним
днем останнього місяця податкового (звітного) періоду.

Для суб'єктів господарювання, які перейшли на сплату єдиного податку
на додану вартість інших податків і зборів, встановлених цим Кодексом, перший
податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, що настає
після наступним податковим (звітним) кварталом, у якому особу зареєстровано
платником єдиного податку, і закінчується останнім календарним днем
останнього місяця такого періоду.

Для зареєстрованих в установленому порядку фізичних осіб -
підприємців, які до закінчення місяця, в якому відбулася державна
регистрація, подали заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування та
сплати єдиного податку, встановленої для першої або другої групи, перший
податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, наступного
після місяцем, у якому особу зареєстровано платником єдиного податку.

Для зареєстрованих в установленому законом порядку суб'єктів
господарювання (новостворених), які протягом 10 календарних днів з дня
заяви про підключення до державної реєстрації подали заяву щодо обрання спрощеної системи
оподаткування та ставки єдиного податку, встановленої для третьої групи,
перший податковий (звітний) період починається з першого числа місяця, в
якому відбулася державна реєстрація..

В разі державної реєстрації припинення юридичних осіб та державної
реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи -
підприємця, які є платниками єдиного податку, останнім податковим
(звітним) періодом вважається період, у якому подано до контролюючого

заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з
зміненням провадження господарської діяльності.

Слід разі зміни податкової адреси платника єдиного податку останнім
законом (звітним) періодом за такою адресою вважається період, у якому
платник до контролюючого органу заяву щодо зміни податкової адреси.

Загіл IV. Порядок нарахування та строки сплати єдиного податку (ст. 295 ПКУ)

Платники єдиного податку першої і другої груп сплачують єдиний
збор шляхом здійснення авансового внеску не пізніше 20 числа (включно)
поточного місяця. Такі платники єдиного податку можуть здійснити сплату
єдиного податку авансовим внеском за весь податковий (звітний) період
(загал, рік), але не більш як до кінця поточного звітного року.

Нарахування авансових внесків для платників єдиного податку першої і
другої груп здійснюється контролюючими органами на підставі заяви такого
платника єдиного податку щодо розміру обраної ставки єдиного податку,
щодо періоду щорічної відпустки та/або заяви щодо терміну
зупинки податкової втрати працездатності.

Сплата єдиного податку платниками першої - третьої груп здійснюється
за зміненою податковою адресою.

Іванецький сільський голова

М.М.Лаба

ПОЛОЖЕННЯ
про збір за місця для паркування транспортних засобів (ст. 268¹ ПКУ)

Розділ I. Платники податку

Платниками збору є юридичні особи, їх філії (відділення, представництва), фізичні особи, які згідно з рішенням селищної ради організовують та провадять діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на майданчиках для платного паркування та спеціально відведених автостоянках.

Перелік спеціальних земельних ділянок, відведених для організації та провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів, в якому зазначаються їх місце розташування, загальна площа, технічне облаштування, кількість місць для паркування транспортних засобів, затверджується рішенням селищної ради про збір за землю з земельного збору.

Задовілення разом з переліком осіб, які уповноважені організовувати та провадити діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів, надається виконавчим органам сільської, селищної, міської ради контролюючому органу в порядку, передбаченому розділом I Податкового Кодексу.

Розділ II. Об'єкт і база оподаткування збором

Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, яка згідно з рішенням сільської, селищної або міської ради спеціально відведена для забезпечення паркування транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування, тротуарах або в інших місцях, а також комунальні гаражі, стоянки, паркінги (будівлі, споруди, їх частини), які відведенні за рахунок коштів місцевого бюджету, за винятком площин земельної ділянки, яка відведена для безоплатного паркування транспортних засобів, передбачених Законом України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".
 Базою оподаткування є площа земельної ділянки, відведена для паркування, а також площа комунальних гаражів, стоянок, паркінгів (будівель, споруд, їх частин), які відведані за рахунок коштів місцевого бюджету.

Розділ III. Ставки збору

Ставки збору встановлюються за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 кв. метр площин земельної ділянки, яка відведена для організації та провадження такої діяльності, у розмірі 0,075 відсотка від звітної заробітної плати, установленої законом на 1 січня податкового звітного) року.

Розділ IV. Порядок обчислення та строки сплати збору

Сума збору за місця для паркування транспортних засобів, обчислена відповідно до ставки збору за землю з земельного збору, вказана в своїй декларації за звітний (податковий) квартал, сплачується щоквартально, у кінці кварталу для квартального звітного (податкового) періоду строком зазначенням збору оподаткування.

УКРАЇНА

НЕВИЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА УЖГОРОДСЬКОГО РАЙОНУ
друге засідання двадцять восьмої сесії VII скликання

РІШЕННЯ

від 01 серпня 2019 року
с. Невицьке

Про надання пільг по
сплаті земельного податку

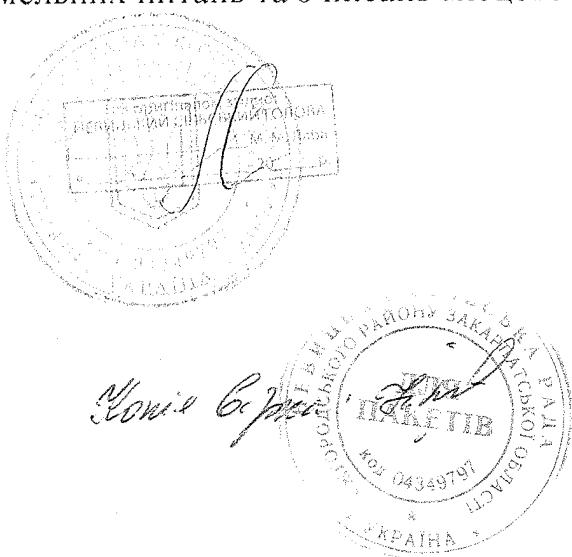
Відповідно до пункту 28 частини 1 статті 26 Закону України „Про місцеве самоврядування в Україні”, статті 284 розділу XII Податкового кодексу України, розглянувши лист Ужгородської районної державної адміністрації №03-24/1058 від 09.07.19 р. та лист №1265 від 13.06.19 р. Західного територіального квартирно-експлуатаційного управління Міністерства оборони України, щодо пільг по сплаті земельного податку військовим формуванням квартирно-експлуатаційного відділу м. Мукачева, сільська рада вирішила:

1. Звільнити в 2020 році від сплати земельного податку: органи державної влади, органи місцевого самоврядування, заклади культури, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури, військові формування, утворені відповідно до законів України, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевого бюджетів.

2. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійні комісії сільської ради із земельних питань та з питань місцевого бюджету та інвестиційної діяльності.

Сільський голова

М.М.Лаба

УКРАЇНА

НЕВИЦЬКА СІЛЬСЬКА РАДА УЖГОРОДСЬКОГО РАЙОНУ
перше засідання двадцять четвертої сесії VII скликання

РІШЕНИЯ

від 7 лютого 2019 року
с. Невицьке

Про надання дозволу на
поновлення нормативно-
грошової оцінки населеного
пункту с. Невицьке

Керуючись статтями 26, 33 Закону України „Про місцеве самоврядування в Україні”, Законом України “Про плату за землю”, статєю 23 Закону України “Про оцінку земель”, статєю 12 Земельного кодексу України, враховуючи те, що термін дії технічної документації з грошової оцінки земель населеного пункту с.Невицьке виготовленої в 2013 році згідно чинного законодавства закінчується, заслухавши інформацію голови постійної комісії з земельних питань про перегляд ставки земельного податку, з метою сприяння соціально-економічному розвитку населеного пункту с. Невицьке, сільська рада вирішила:

1. Дати дозвіл сільській раді на складання технічної документації на поновлення нормативної грошової оцінки земель с. Невицьке загальною площею 291,4 га.
2. Сільському голові заключити договір із землевпорядною організацією на проведення вищевказаних робіт.
3. Контроль за виконанням даного рішення покласти на спеціаліста II категорії землевпорядника) та постійну депутатську комісію із земельних питань.

Сільський голова

М.М.Лаба

Копія від

ПОЛОЖЕННЯ про туристичний збір (ст. 268 ПКУ)

Розділ I. Загальні положення

Туристичний збір - це місцевий збір, кошти від якого зараховуються у місцевого бюджету.

Розділ II. Платники збору

1. Платниками збору є громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства, які прибувають на територію адміністративно-територіальної одиниці, на якій діє рішення сільської, ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, та тимчасово розміщаються у місцях проживання (ночівлі), визначених підпунктом 268.5.1 пункту 268.5 статті 268 Податкового кодексу України.

2. Платниками збору не можуть бути особи, які:

а) постійно проживають, у тому числі на умовах договірів найму, у селі, селищі, містечку, якого встановлено такий збір;

б) особи, які прибули у відрядження або тимчасово розміщаються у місцях проживання (ночівлі), визначених підпунктом "б" підпункту 268.5.1 пункту 268.5 статті Податкового кодексу України, що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування за договором найму;

в) інваліди, діти-інваліди та особи, що супроводжують інвалідів І групи та дітей-інвалідів (не більше одного супроводжуючого);

г) ветерани війни;

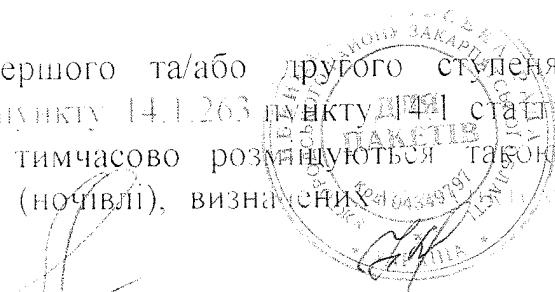
д) учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС;

е) особи, які прибули за путівками (курсівками) на лікування, реабілітацію, реабілітацію до лікувально-профілактичних, фізкультурно-оздоровчих та санаторно-курортних закладів, що мають ліцензію на медичну реабілітацію та акредитацію центрального органу виконавчої влади, що реалізує національну політику у сфері охорони здоров'я;

ж) діти віком до 18 років;

з) дитячі лікувально-профілактичні, фізкультурно-оздоровчі та санаторно-курортні заклади;

і) члени сім'ї фізичної особи першого та/або другого ступеня залежності, визначені відповідно до підпункту 14.1.263 пункту 268.5.1 статті 268 Податкового кодексу України, які тимчасово розміщаються та/або живуть особою у місцях проживання (ночівлі), визначених підпунктом "а" підпункту 268.5.1 пункту 268.5 статті 268 Податкового кодексу України.

підпункту 268.5.1 пункту 268.5 Податкового кодексу України, що
застосувати їй на праві власності або на праві користування за договором

Розділ III. Ставка збору

3.1. Ставка збору встановлюється у відсотковому відношенні від розміру
заробітної плати встановленої законом на перше січня звітного
(наступного) року, для однієї особи за одну добу тимчасового розміщення
у місцях проживання (ночівлі):

- для внутрішнього туризму – 0,25 відсотка;
- для в'їзного туризму – 3 відсотки.

Розділ IV. База справляння збору

4.1. Базою справляння збору є загальна кількість діб тимчасового
розміщення у місцях проживання (ночівлі), визначених підпунктом 268.5.1
пункту 268.5 статті 268 Податкового кодексу України.

Розділ V. Податкові агенти та місця проживання (ночівлі)

5.1. Згідно з рішенням сільської ради або ради об'єднаної територіальної
громади, що створена згідно із законом та перспективним планом
формування територій громад, справляння збору може здійснюватися з
використанням тимчасового розміщення у таких місцях проживання (ночівлі):

5.1.1. готелі, кемпінги, мотелі, гуртожитки для приїжджих, хостели, будинки
відпочинку, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку,
санаторії та інші заклади готельного типу, санаторно-курортні заклади;

5.1.2. житловий будинок, прибудова до житлового будинку, квартира,
кімната, кімната, садовий будинок, дачний будинок, будь-які інші об'єкти, що
використовуються для тимчасового проживання (ночівлі).

5.1. Згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради або ради
об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та
перспективним планом формування територій громад, справляння збору
може здійснюватися такими податковими агентами:

5.2. юридичними особами, філіями, відділеннями, іншими відокремленими
підрозділами юридичних осіб згідно з підпунктом 268.7.2 пункту 268.7 статті
268 Податкового кодексу України, фізичними особами - підприємцями, які
постачають послуги з тимчасового розміщення осіб у місцях проживання
(ночівлі), визначених підпунктом 268.5.1 статті 268 Податкового кодексу

5.3. квартирно-посередницькими організаціями, які направляють
занівованих осіб з метою їх тимчасового розміщення
у місцях проживання (ночівлі), визначених підпунктом "б" підпункту 268.5.1 пункту
268 Податкового кодексу України.

5 цієї статті, що належать фізичним особам на праві власності або на користування за договором найму;

3) юридичними особами, які уповноважуються сільською радою або об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, справляти збір на договіру, укладеного з відповідною радою.

Перелік податкових агентів та інформація про них розміщуються та розмежуються на офіційному веб-сайті сільської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад.

Розділ VI. Особливості справляння збору

Платники збору сплачують суму збору авансовим внеском перед часовим розміщенням у місцях проживання (ночівлі) податковим агентом, які справляють збір за ставками, у місцях справляння збору та з розміщенням інших вимог, визначених рішенням відповідної сільської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад.

В один і той самий період перебування платника збору на території адміністративно-територіальної одиниці, на якій встановлено туристичний збір, повторне справляння збору, вже сплаченого таким чином збору, не допускається.

Особа здійснює тимчасове розміщення платника збору у місцях проживання (ночівлі), що належать такій особі на праві власності або на користування, виключно за наявності у платника збору документа, що підтверджує сплату ним туристичного збору відповідно до цього Кодексу та з розміщенням відповідної сільської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад.

У разі дострокового залишення особою, яка сплатила туристичний збір на території адміністративно-територіальної одиниці, на якій встановлено туристичний збір, suma надмірно сплаченого збору підлягає поверненню особі у встановленому Податковим кодексом України порядку";

Розділ VII. Порядок сплати збору

Податкові агенти сплачують збір за своїм місцезнаходженням окремо, у визначеній для квартального звітного (податкового) періоду та відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, авансовими внесками до 30 числа (включно) кожного місяця (у лютому -

28 (29) включно) на підставі рішення відповідної сільської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад.

Податкові агенти, які сплачують збір авансовими внесками, відображають у податковій декларації за звітний (податковий) квартал суми внесених щомісячних авансових внесків. При цьому остаточна сума, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал (з урахуванням фактично внесених авансових платежів), сплачується зазначеними податковими агентами у строки, визначені для квартального звітного (податкового) періоду.

12. Податковий агент, який має підрозділ без статусу юридичної особи, надає послуги з тимчасового розміщення у місцях проживання (ночівлі) за місцем реєстрації такого податкового агента, зобов'язаний ставити такий підрозділ як податкового агента туристичного збору у відповідному органі за місцезнаходженням підрозділу.

13. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

Сільський сільський голова

М.М.Лаба

